

A szerző a Békéscsabai Jókai Színház, és a Bárka folyóirat 2018-ban értékelt országos drámapályázatán, a Téblábolók c. darabjával, vígjáték kategóriában I. díjat nyert el

Lackner László

A hőember álma

Egyfelvonásos játék tizenéveseknek, és széplelkű felnőtteknek

Hatvanöt négyzetméteres társasház: nappali, konyha, fürdőszoba és kamra, mindez egy színpadképben, kiterítve. Abban a lakásrészben felerősödik a fény, ahol a történet éppen folytatódik. Korcs, a kutya bóbiskol egy kis szőnyegen, Babu, a papagáj ül a kalitkájában, Macsek, a macska rendszerint a szekrény tetején bóbiskol.

1. jelenet:

TOMI: *(Ül az íróasztal mögött és a számítógépén játszik)*

MACSEK: *(A cica fekszik a heverőn, felnéz, nyújtózik, majd odasétál a kalitkához)* Babu, micsoda igazságtalanság, hogy nekem órákig egerészniem kell, te itt pöffszkedsz, zabálsz, iszogatsz, mint egy herceg, és nem kell semmit sem dolgoznod.

BABU: Mindenki azt csinálja, amire alkalmas. Te egy ronda öreg macska vagy, egerész, én egy csodálatosan szép madár vagyok Brazíliából, és a lakás legszebb díszje. Nézz körül, nélkülem ez a szoba koszos hajléktalan fészek lenne.

MACSEK: Be vagy zárva, egy börtönben élsz.

BABU: Te is be vagy zárva ebbe a szobába, csak akkor engednek ki, ha pisilned kell, és könyörögnöd kell nekik érte.

MACSEK: Nehogy ki merészelj jönni a börtönödből, mert elkaplak. Kitekerem a nyakad, aztán letépek azt az ízléstelen, csicsás tolladat, és felfallak. Úgy nézel ki, mint egy nevetéses cirkuszi bohóc.

KORCS: *(Kinyitja a szemét, felemeli a fejét)* Macsek, hagyd abba! A kanárit is addig üldözted, amíg meg nem szökött. Aztán meg nyafogtál utána.

MACSEK: Nyafogtam, én? Örültem, hogy egész nap nem fütyörész senki.

KORCS: Akkor örülj neki, hogy ez a bohóc csendben van. Nyugodtan bóbiskolhatunk egész nap.

(Csengetnek. Tomi felugrik, és az ajtóhoz siet. Kinyitja az ajtót)

MACSEK: *(Elugrik a kalitkától, és elbújik az egyik szekrény mögé)*

HŐEMBER: *(Áll az ajtóban, fején piros lábas, nincs orra)* Ne haragudj, hogy zavarlak, de...

TOMI: Nem,... nem zavarsz, de...

HŐEMBER: Persze, csodálkozol, hogy megszólaltam.

TOMI: Egy kicsit.

HŐEMBER: Tudod, összebarátkoztam a madárijesztővel. Sokat bámultam rá, úgy megirigyeltem a nyakkendőjét, meg a szép piros zakóját. Én pedig csak így csupaszon álldogálok az udvaron. Megszólított, és egyszer csak értettem, hogy mit mond. Sokat beszélgettünk, és megtanultam beszélni.

TOMI: Gyere be.

HŐEMBER: Nem lehet, nálatok meleg van, elolvadok.

TOMI: Ja, tényleg... De hova lett az orrod?

HŐEMBER: *(Mégis beljebb lép)* Hova? Jött a nyúl, és egy seprűnyél volt a kezében. Láttam mire készül. Hiába visítottam, a madárijesztő is megfenyegette, de a nyúl csak nevetett, és leütötte az orromat. Az a csúnya nyúl ott előttem nekilátott és felfalta a szép sárga orromat.

TOMI: Mit akarsz tőlem? Azért jöttél, hogy büntessük meg a nyulat?

HŐEMBER: Hát, megérdemelné.

TOMI: Az a nyúl nem a miénk. A szomszédoké, de velük haragban vagyunk.

KORCS: *(A kutya ugatni kezd)*
TOMI: Korcs, hallgass.
KORCS: Összevizezi a szőnyegemet.
TOMI: Nyugodj meg.
HÓEMBER: Azért jöttem, hogy tudnál-e adni egy új sárgarépát, mármint orrnak.
TOMI: Megnézem. *(Odamegy a hűtőhöz és keresgél. Elővesz két répát, és viszi a hóemberhez)* Van egy nagyobb, meg egy kicsi. Igaz, a nagyobb az nagyon görbe. *(Odanyújtja)*
HÓEMBER: *(Nyúl a répáért)* Ez a görbébb, ez nagyobb. *(Elveszi, és ráhelyezi az arcára)*
MACSEK: Dobd ki, dobd ki.
TOMI: Macsek, légy csöndbe.
BABU: Hideget hozott. Kergesd el.
HÓEMBER: Jaj, nem akartam... Én akkor megyek is, már nagyon izzadok. Köszönöm az orrot. *(Ujjal rábök az orrára, majd kimegy)*
TOMI: *(Visszamegy az íróasztalához, és játszik tovább)*
KORCS: *(Odamegy a papagáj kalitkájához)* Babu, ne hagyjuk, hogy ez az óriás hógolyó bejárógasson ide. Vagyunk elegen, nem kell egy újabb kedvenc.
MACSEK: Ne hagyjuk.
KORCS: Ha kiengednek, nekimegyek. Fellököm.
BABU: Ez fel tud állni.
KORCS: Leharapom az orrát.
BABU: Ha a nyúl addig meg nem előz.
ANYA: *(Belép)* Szervusz kisfiam!
TOMI: *(Gyorsan lehajtja a laptop feledét).*
ANYA: Látom megint játszol. Kisfiam, két tantárgyból is nagyon gyengén állsz. Miért nem tanulsz?
TOMI: Tanultam.
ANYA: *(Beljebb lép, maga elé néz)* Mi ez a víz?
KORCS: A hóember.
ANYA: Ej kisfiam, nem engedted ki a kutyát?
KORCS: Nem én, a hóember volt.
ANYA: Mit beszélsz, miféle hóember?
TOMI: Én nem szóltam.
ANYA: Dehogynem. Azt mondtad, hogy a hóember. Miért beszélsz butaságokat, a hóember ott áll a kerítés mellett, és egyébként is az nem pisil.
KORCS: Bejött a hóember.
ANYA: Kisfiam lázas vagy, hogy ilyeneket beszélsz?
TOMI: Nem szóltam.
ANYA: Várj, hozom a lázmérőt. *(Egy szekrénykéhez lép és kiveszi a lázmérőt, odamegy a*

fiához, homlokára teszi a kezét) Meleg a fejed. Na, gombold ki az ingedet, hadd tegyem a hónod alá.
TOMI: De anya, semmi bajom.
ANYA: Lázas vagy, és össze-vissza beszélsz. Most mondd meg, miért nem engedted ki Korcsot. Szegény kínjában itt bent ment ki. Na, emeld a karod!
KORCS: A hóember volt, nem Korcs.
ANYA: Te jóságos ég, még hasbeszélő is lettél?
TOMI: Egy szót sem szóltam.
ANYA: De hát... hallottam.
TOMI: A Korcs volt.
ANYA: A Korcs? Te meg is örültél, a kutyák nem beszélnek. Na, gyere, gyorsan lefektetlek, kapsz lázcsillapítót, pihend ki magad, és holnap vidáman mehetsz iskolába.
TOMI: Anya, igazad van, én egyre rosszabbul vagyok.
ANYA: *(Felsegíti a fiút, és egy kis ágyhoz vezet. Lefekteti, betakarja. Egy fiókból lázcsillapítót vesz ki, és egy pohár vízzel beveteti a fiúval)* Na, kisfiam, kimegyek a kamrába burgonyáért, addig maradj nyugton. *(Kimegy)*
TOMI: Korcs! Gyere ide!
KORCS: Mit akarsz? *(Odasomfordál)* Nem védte meg. Anyukád azt hiszi, hogy nem vagyok szobatiszta.
TOMI: Dehogy hiszi.
KORCS: Hallottad, engem vádol.
TOMI: Jó, majd megvédelek. *(Kiveszi a lázmérőt a hóna alól)* Tedd gyorsan a radiátorra!
KORCS: Minek, nem is nedves.
TOMI: Hogy azt mutassa, lázas vagyok, te kuka.
KORCS: Minek?
TOMI: Nem akarok holnap suliba menni.
KORCS: Ja? *(Elveszi a lázmérőt és a radiátorra helyezi)*
TOMI: Ha anya bejön, azonnal hozd ide. De figyelj oda, nehogy meglássa a trükköt.
KORCS: Jó, megpróbálom.
MACSEK: *(Odamegy a kalitkához)* Idefigyelj te dél-amerikai veréb! Valamit elfelejtettem az előbb mondani. Miután lekopasztoztalak, nem fallak föl azonnal, mert előbb felfüstöllek, tudod a füstölt madárhús olyan, mint a tengeri tömeghalak között a rózsaszín lazachús. De ne aggódj, te is élvezni fogod, mert a füstölés kellemes meleg érzés...
ANYA: *(Nyitja az ajtót, belép)* Jaj, már alig van burgonyánk...

MACSEK: *(Odarohan a radiátorhoz, felkapja a lázmérőt, és gyorsan odaadja Tominak)*

TOMI: *(Bedugja a hőmérőt alá)*

ANYA: ...azt hiszem sürgősen vennünk kell.

TOMI: Anya, most velem törődj! Nézd meg a lázmérőt, mert úgy érzem neked lesz igazad.

ANYA: Mindig ellenkezel velem, kiderül, hogy jobb, ha anyádra hallgatsz. *(Odamegy, kiveszi a lázmérőt)* Ó, Szent Jeromos, negyvenkettő fok! Ez nem tréfa, kisfiam. Azonnal orvost kell hívunk.

TOMI: Jaj, ne. Nem akarok injekciót. Tudod, hogy rosszul vagyok tőle.

ANYA: Nem kockáztathatunk.

TOMI: Várjunk. Bevettem a lázcsillapítót. Le fog menni, érzem.

ANYA: Jó, nem bánom. Várunk egy fél órát, és újra mérünk. Itt hagyom, majd tedd be. *(Odaadja a lázmérőt és kimegy)*

MACSEK: *(Előugrik, odamegy a kalitkához)* Na ide figyelj, te torzonborz mezei veréb. Te még énekelni sem tudsz. Azon kívül, hogy illegeted-billegeted magad, és játszod a szépet, egy senki vagy. Sokkal többre mennénk egy mezei verébbel, annak olyan szép a hangja, mint egy nádi furulyának.

KORCS: Ide figyelj, te eszelős macska. Veréb?! Az megállás nélkül csivitel, és ugrabugrál, megőrülnék tőle. Kiszórná a magokat a kalitkából. Hagyd békén ezt a szerencsétlent. Nem látod, hogy egész nap be van zárva? Mi legalább azt hazudhatjuk, hogy pisilnünk kell, vagy szorulásunk van, és kiengednek, de neki ezt is ott a kis cellájában kell elvégeznie.

MACSEK: Te oktatsz engem, egy korcs?

BABU: Hagyd, a korcs szó csak azt jelenti, hogy az anyukája és az apukája nem egy kutya-fajtához tartozott. Ettől ő még egészséges, szép, és okos kutya.

KORCS: Elég, fiúk! Ne veszekedjünk.

BABU: Én lány vagyok.

MACSEK: Na még ez is.

KORCS: Befogadtak bennünket, és kapunk enni, van szállásunk. Macsek, úgy tudom, hogy te koszos kóbor macska voltál, a szemételepen guberáltál, megbecsülhetné a sorsoadat.

MACSEK: Te meg kóbor kutya, akit a sintérek szedtek össze.

KORCS: Így van, de én azt nem szégyellem... Na, kössünk békét, és mindenki hagyja békén a másikat... És a jövőben szeretném, ha nem korcsnak, hanem kócosnak hívnátok.

MACSEK: Kócos?... De hiszen sima a szőröd.

BABU: Nem mindegy? Ha neki ez tetszik.

MACSEK: Na, te aztán ne szólj bele a felnőttek dolgába. Migráns vagy, örülj, hogy befogadtunk.

ANYA: *(Bejön, odamegy az ágyhoz)* Na, hadd lám a lázmérőt! *(Kiveszi a lázmérőt)* Ó, Tomikám, lement a lázad, 36,5-re. Meglepő, hogy ilyen gyorsan... Na, mindegy, lényeg, hogy jobban vagy.

TOMI: Anya, te csodatevő vagy.

KORCS: Persze, egy varázsló, csak kell mellé egy bűvészségéd.

2.jelenet:

Korcs ül az íróasztalnál, és a lappal dolgozik. Macsek kucorog a kalitka alatt és bámulja a papagájt.

KORCS: Csodálatos film a Tom és Jerry. Akkor még volt tekintélyük a kutyáknak. Ezek itt megtiltották, hogy kergesselek a lakásban, pedig de jól szórakoznánk, igaz Macsek? Úgy megkergetnélek.

MACSEK: Nekem aztán nem hiányzik.

KORCS: Mehetnének az udvarra is. Imádom a hús méteres sprinteket macskafenékkal az orrom előtt.

MACSEK: Menj. Ott van a madárijesztő. Kergesd meg azt.

KORCS: Azt? Te megőrültél. Oda van kötözve egy karóhoz.

MACSEK: Az a te bajod... Hagyj. Nem látod, hogy dolgozom van?

KORCS: Dolgod? Miben sántikálsz?

MACSEK: El akarom kapni ezt a kócos tollú felmosórongyot. *(Felmutat a papagájra)*

KORCS: Ha bántod, kikergetlek a lakásból, aztán mehetsz a szemételepre.

TOMI: *(Belép.)* Mi van fiúk?

KORCS: *(Gyorsan becsukja a laptopot, és eloldalog az asztaltól)*

MACSEK: Korcs meg akar kergetni.

KORCS: Mert ez a madárevő meg akarja zabálni Babut.

TOMI: Elég. Ha nem hagyjátok abba, mentek az állatmenhelyre. Ott aztán civakodhattok. *(Leül az íróasztalhoz, kinyitja a laptopot).* Ki használta? Nincs lezárva.

MACSEK: Korcs.

KORCS: Nem igaz, a hóember nézegette, hogy mikor olvad el a hó.

TOMI: Babu, ki volt az?
BABU: Azt tudom, hogy hóember nem járt itt. Egyébként meg aludtam.
TOMI: Micsoda szánalmas összeesküvés. *(Csengetnek, Tomi ajtóhoz megy, és kinyitja)*
HÓEMBER: *(Áll az ajtóban, nincs orra)* Bocsnat, hogy zavarok. Megjött a meleg, olvadok. Segíts rajtam, jövő télíg hadd költözzek be a hűtőládátokba.
TOMI: Hű, hát ez nem megy.
HÓEMBER: Én is szeretnék hosszú ideig élni, mint ti. Nem akarhatod, hogy elolvadjak, és meghaljak.
KORCS: Elegen vagyunk. Nem kell új albérlő.
MACSEK: Nekem se.
TOMI: Csönd, senki nem kérdezett benneteket. Mi lett az orroddal?
HÓEMBER: Anyukátok levette az arcomról, és bevitte a házba. Gondolom belefőzte a levesbe.
TOMI: *(Nyújtja a kezét a hóember felé)* Gyere.
HÓEMBER: *(Megfogja Tomi kezét)*
KORCS: Ne tedd! Ez egy kis senki, hipp-hopp és már nem is létezik, elolvad és árvizet csinál a lakásban. Meg aztán mi tartsuk el? Megzabálja a kajaadagunk felét.
BABU: Ez nem zabál, nincs is gyomra.
MACSEK: Igaza van Korcsnak. Behozta a hideget. *(Megborzong)*
TOMI: Kuss hajléktalanok!
(Mennek a sarok felé, ahol egy hűtőláda áll, Tomi felemeli a láda fedelét, és besegíti a hóembert)
HÓEMBER: *(Ráül a láda szélére, és Tomira néz)* Tomi, kérlek, hozd be a Madárijesztőt. Tudod ő a barátom lett. Éjszakánként sokat beszélgettünk. Ő tanított meg beszélni.
TOMI: Mit akarsz? A Madárijesztő a szomszédé, hogy hozhatnám ide?
HÓEMBER: A szomszéd rosszul bánik vele.
MACSEK: Hazudik. A szomszéd a legszebb zakóját adta rá.
KORCS: Meg a legszebb nyakkendőjét is.
HÓEMBER: Három éve abban a koszos kabátban kell ott állnia.
TOMI: Egyébként is, haragban vagyunk a szomszédoddal. Gyűlöl bennünket. Nem beszélhetek vele.
HÓEMBER: Kérlek, csak tíz percre, hogy láthassam. Úgy meg tud nyugtatni... és ő ötlete volt a hűtőláda is.
KORCS: Dobd ki, mit követelőzik!
TOMI: Nem ígérek semmit, majd meglátom, mit tehetek. Na, feküdj bele, húzd össze

magad, és maradj nyugton. Hamarosan jön haza anya, nem tudhatja meg, hogy beengedtelek..és főleg nem, hogy beköltöztettelek a hűtőládába.

HÓEMBER: Jól van, köszönöm. *(Leereszkedik a ládába, és magára hajtja a fedelét).*

TOMI: *(Visszamegy a laptopjához)* Nem tudom, hogy mit morgolódtok. Ő csak egy hideg zugot kért, ahol meghúzhatja magát jövő télíg. Sem csirkehúst, sem velős csontot, sem nemes magvakat nem akar, mint ti. *(Lezárja a laptopot, és feláll)*

MACSEK: Csak várd ki. Majd megjön az étvágya.

KORCS: Így van.

BABU: Engem nem zavar.

TOMI: *(Előrejön)* Fejezzétek be. Máskor egész nap szundikáltok, most mit okoskodtok?... Figyeljete, át kell mennem Pisti barátomhoz. Jók legyetek! *(Elmegy)*

KORCS: Végre nyugalom.

MACSEK: Csakhogy elhúzta a csíkot... Nyugalom? Itt van ez a tél bohóca, ez a néhány liter vattásított víz. Ez majd itt jön-megy, lehűti a szobát, csurom vizes lesz a szőnyeg tőle, és ránk fogják, hogy mi piszkítottuk össze, mert nem mentünk ki az udvarra, elvégezni a dolgunkat.

KORCS: Engem is idegesít, éppen elegen vagyunk. Majd jön a nyúl is, hogy nem kap elég kaját a szomszédban, aztán azt is befogadják. Naná, hogy a mi adagunkat csökkentik le, hogy etessék.

ANYA: *(Szatyrokkal a kezében belép)* Megjöttem. Leteszi a csomagjait a konyhaasztalra. Kisfiam, gyere, segíts! Hol vagy?

TOMI: *(Bejön)* Állandóan tanulnia kell Pistinek, így is csak közepes. *(Odasiet az anyjához.)*

ANYA: Fogd, hoztam csirkemellet, meg fagyasztott zöldséget, meg burgonyát. Ezeket tedd be a hűtőládába. *(Odaadja a húst, meg a zöldségeket)*

TOMI: Anya! Üres a hűtőszekrény, miért kellene a hűtőládába...

ANYA: Mert egy hónapra bevásároltam, és a húsokat nem lehet plusz 5 oC-on tárolni, csak fagyasztva.

KORCS: A hűtőládába!

TOMI: Kuss Korcs.

ANYA: Mit mondtál?

TOMI: Semmit, semmit. Viszem. *(Felkapja a nylon szatyrot és ballag a hűtőládához. Felhajtja a fedelét, majd leszól.)* Na, húzd össze magad!

(Behelyezi a húsos csomagot, majd visszaballag).
Anya! Majd én kezelem a hűtőládát. Most tanulunk a hűtőgépekről a suliban, azt hiszem profi vagyok, mert mindent megtanultam róla, szeretném, ha egy kicsit...

ANYA: Kisfiam! Örülök, hogy a tananyag ennyire érdekel.

TOMI: Igen. Ígérd meg, hogy a hűtőládát csak én kezelhetem!

ANYA: Rendben van.

TOMI: Ha ki akarsz venni valamit a ládából, akkor nekem szólsz, mert az sem mindegy, hogy a jobb, vagy a bal oldalról szed ki az ember valamit. Oké?

ANYA: Jól van. Úgy lesz. Örülök, hogy ennyire házias lettél. *(Kimegy)*

KORCS: *(Felugrik a heverőre, és magára kap egy plédet)* Brrrr!. Hideg van. Ez az óriás hógolyó teljesen lehűtötte a hőmérsékletet.

MACSEK: Én is fázom. *(Ő is magára kap egy ruhadarabot)*

TOMI: Ne csináljátok! A hóember marad. *(Odamegy a számítógéphez és megnyitja, keresgél)* Na, nagyokosok, a hűtőgép egy szó, vagy két szó?

KORCS: Szerintem kettő.

BABU: Szerintem egy.

MACSEK: Nem, szerintem meg három.

3.jelenet:

Korcs szundikál a heverőn, Macsek bóbiskol a szőnyegen, Babu kint üldögél a kalitkája alatt.

KORCS: *(Felnéz, majd felül, és odamegy Babuhoz)* Megőrlöttél, ha felébred a Macsek, semmi perc alatt tollfosztás lesz.

BABU: Résen vagyok.

KORCS: Hogyan tudtál kiszabadulni?

BABU: Tomi elfelejtette a tolózarat ráhúzni.

KORCS: Ha már így van, miért nem röpködsz?

BABU: Megpróbáltam, de úgy elhíztam, hogy nem megy már a repülés.

MACSEK: Mit hangoskodtok, tönkreteszitek a reggeli utáni szundikálásomat.

KORCS: *(Babuhoz szól)* Na, tűnés!

BABU: Milyen jól meglennénk! Miért nem vagy békén ez az előregedett, parlagi macska? *(Bemászik a kalitkájába).*

MACSEK: Korcs, miért nem szóltál, hogy a brazil veréb kiszabadult? Úgy hiányzik már egy jó kis madárhajkurászás. *(Nyújtózik)*

KORCS: Mert amíg én vagyok a főnök, itt nem lesz hajkurászás, világos?

MACSEK: Főnök? Ki választott meg téged főnöknek?

KORCS: Ti.

MACSEK: Ilyesmire nem emlékszem.

KORCS: Egyedül te szavaztál ellenem. Én, és Babú rám szavaztunk. 2:1.

MACSEK: Maximum 1:1, mert senki nem szavazhat magára.

KORCS: Mindenkinek jár a szavazati jog.

(Csengetnek) Ki az ördög lehet? *(Kimegy, nyitja az ajtót)*

MADÁRIJESZTŐ: A Hóembert keresem.

KORCS: Nem tartunk hóembert. Nagyon lehútené a lakást.

MADÁRIJESZTŐ: Tomi szólt, ha lesz időm lépjek át, és látogassam meg a barátomat.

KORCS: Ha lesz időd? Egész nap ott ácsorogsz a kerítés mellett. Egyébként is Tomi nincs itthon, iskolába van. Délután jön haza.

MADÁRIJESZTŐ: A barátomat, a Hóembert szeretném meglátogatni.

KORCS: A volt barátodat?

MADÁRIJESZTŐ: Ezt meg hogy érted?

MACSEK: Úgy, hogy az már rég elolvadt.

MADÁRIJESZTŐ: De Tomi azt mondta, hogy a fagyasztóládába költöztette be.

KORCS: Lehet, de a fagyasztóláda le van lakatolva, senki nem nyithatja fel.

MACSEK: Két lakattal, és a kulcs el van zárva.

TOMI: *(Belép)* Megjöttem. *(Meglátja madárijesztőt)* Á, itt vagy. Na, találkoztál a barátoddal?

MADÁRIJESZTŐ: Nem. A két pulikutya azt mondta, hogy le van zárva a láda.

MACSEK: *(Felkiált)* Pulikutya?

KORCS: *(Kiáltva)* Puli?

MACSEK: Kikérem magamnak, és sziámi macska vagyok.

TOMI: Sziámi?! Talán parlagi. *(A madárijesztőhöz fordul)* Na, gyere. *(Odamegy a ládához, felnyitja)* Itt a barátod.

MADÁRIJESZTŐ: *(A ládához megy)* Hoztam neked egy új orrot.

HÓEMBER: *(Felül, nyúl a repáért, és elveszi).* Köszönöm, *(Behelyezi az arcába).* Gyere, szállj be ide mellém. Szeretnék veled megbeszélni valamit.

MADÁRIJESZTŐ: Nem is tudom. A barátom vagy, de összefagynék a jeges ládában. Gyere ki te az udvarra, visszajött a hideg.

HÓEMBER: Elindult az olvadás. Nem tehetem.

MACSEK: Csukjátok be a hűtőládát, megfagyok. *(Borzongva betakarózik)*

KORCS: Én is vacogok. *(Magára húzza a takarót)*

BABU: Mit kényeskedtek? Huszonnégy fok van.

MADÁRIJESZTŐ: *(Odanéz a hőbörgőkre)* Na, jól van, beszálok. *(Fellép a láda szélére és belemászik, eltűnik. A hőember lecsukja a láda tetejét)*

KORCS: Csodabogarak menhelye leszünk?

MACSEK: Holnap befogadjuk a tolvaj mezei nyulat is! Aztán meg a bűdös csatornapatkányt is.

TOMI: Miért? Ti kik voltatok? Hajléktalan csavargók. Na, elég legyen! *(Odaül az íróasztalához, és elővesz egy tankönyvet)*

ANYA: *(Bejön)* Minden rendben, kisfiam?

TOMI: Igen. Éppen tanulok.

ANYA: *(Kimegy a konyhába)* Helyes. Apád ma is későn jön haza, év vége van, zárják az évet. Segítened kell a vacsorához. Rántott csirke lesz a vacsora, elővonnél három csirkemellet a hűtőből, meg egy csomag zöldséget?

TOMI: *(Lelkesen felugrik)* Máris. *(Odaszalad a hűtőládához)*.

KORCS: Ma megint nem kapunk csirkehúst. Hallottátok, csak hármat ránt ki.

TOMI: Egy csirkemellből két szelet lesz.

KORCS: Zöldséget csinál a csirke mellé. Nem lesz sült krumpoli. Te, ezek a papagájnak akarnak a kedvében járni.

BABU: Utálom az európai zöldségeket.

KORCS: Rántsuk ki a hőembert.

MACSEK: Vagy a madárijesztőt, jó rágós lenne.

ANYA: *(Kikiabál)* Mit mondtál, kisfiam?

TOMI: Semmit, a szomszédban bömböl a rádió. *(Felnyitja a láda fedelét)* Ijesztő, el kell húznod, megjött anya.

MADÁRIJESZTŐ: *(Feláll, de merev)* Összefagytam. Segítenél? *(Tomi segíti, de merevvé fagyott, alig tud kiszállni)*

TOMI: *(Támogatja)* Gyere gyorsan, nehogy anya meglásson! *(Elbotorkálnak az ajtóig)*

ANYA: *(A konyhából kikiabál)* Hozod már a csirkemelleket?

TOMI: Hozom, hozom. *(Kitessékeli a madárijesztőt, és rohan a hűtőládához, felnyitja, majd matat a láda mélyén. Mintha lefagyott volna a csirkehús. Rángatja).*

ANYA: *(Bejön a konyhából)* Lefagyott? Segítsék?

TOMI: *(Felegyenesedik, hárít, nem engedi, hogy az anyja közelebb jöjjön)* Nem, nem. Anya, én vállaltam, hogy besegítek a házimunkában, a hűtőláda az én feladatom. Engedd...

ANYA: Jól van, jól van. *(Visszamegy a konyhába).*

TOMI: *(Rángatja a húsokat, majd szól a Hőembernek)* Segíts!

HŐEMBER: Nagyon lefagyott. Hozz egy nagy kést, azzal felfeszítheted.

TOMI: *(Elrohan a konyhába, és egy késsel tér vissza. Behajol, majd feszeget, aztán felemelkedik és a kiemelt hússal, és zöldséggel a konyhába siet)*

KORCS: Végre, egy jó kis rántott csirkehús lesz a vacsora.

MACSEK: Ha nem zabálják fel az egészséget úgy, hogy nekünk csak a csont marad.

KORCS: Te, túliskolázott sziámi macska, a csirkemellben nincsen csont.

MACSEK: Akkor lehet, hogy ma megint főzeléket kapunk?

BABU: Én maradnék a napraforgómagnál, és a hajdinánál. Ezzel szemben mit kapok? Búzáat, meg zabot. Nem vagyok ló!

MACSEK: Én már régóta ennék egy jó kis paprikás egérpörköltet. De ezek nem szeretik az igazán elegáns, franciás ételeket.

KORCS: Uraim!

BABU: Én lány vagyok.

KORCS: Jó, kislány... Lakótársaim, fogadjuk el, ami van, mert ha okoskodunk, mehetünk vissza a szeméttelre guberálni.

MACSEK: *(Odamegy a hűtőládához, sandán figyel, hogy Babu látja-e, lehajol, és félig kihúzza a konnektorból az elektromos csatlakozás dugóját).*

KORCS: *(Suttogva)* Kihúztad?

MACSEK: *(Suttogva)* Csak félig. Úgy látszik, hogy be van dugva, de nincs érintkezés, és leállt a hűtőmotor. Két nap és helyreáll a régi rend.

BABU: Mit húzott ki?

MACSEK: A szőnyeg sarka alácsúszott a hűtőnek, azt igazítottam meg.

4.jelenet:

Korcs, Macsek fekszenek, Babu gunnyaszt a kalitkájában.

MACSEK: A televízióban hetek óta nem vetítik a Tom és Jerryt. Azok a világ legjobb filmjei. A Jerry hogy halálra üldözi azt a kis nyamvadt egeret!

KORCS: Tom a macska, és Jerry az egér. Tehát Tom kergeti Jerryt, és nem fordítva.

MACSEK: Nem igaz.

KORCS: Egyébként az egér csinál hülyét az idióta macskából.

MACSEK: Nem igaz.

BABU: Pedig úgy van.

MACSEK: Kuss, brazil szürke veréb! Lehet, hogy nálatok úgy játszották, de nálunk mindig a Tom győzött.

MADÁRIJESZTŐ: *(Bejön)* Szevasztok. Jöttem meglátogatni a barátomat.

KORCS: Azt most nem lehet.

MADÁRIJESZTŐ: Miért?

MACSEK: Mert,... mert nagyon fáj a feje...

KORCS: ...és azt kérte, hogy senki ne zavarja.

MACSEK: Tegnap adtunk neki fájdalomcsillapítót... Most aludnia kell.

BABU: Hazudik. Hazudik.

MACSEK: Kuss, hülye veréb!

MADÁRIJESZTŐ: Jó. Akkor délután visszajövök.

KORCS: Holnap. Arra fog meggyógyulni. Arra tökéletesen meggyógyul.

BABU: Hazudik.

KORCS: Fogd már be!

MADÁRIJESZTŐ: Jól van. Akkor majd holnap. *(Kimegy)*

BABU: Mit hazudoztok össze-vissza? A hóembernek semmi baja.

KORCS: Nem hazudozunk. Te semmit nem tudsz, mert aludtál.

MACSEK: Nyugodj meg Babu, holnapra teljesen jól lesz a hóember, annyira jól lesz, hogy semmije nem fog fájni.

KORCS: Az is lehet, hogy már délutánra kutya baja sem lesz.

BABU: Korcs, ti valamiben sántikáltok.

KORCS: Nem vagyok én sánta kutya... Egyébként meg névváltoztatási kérelmet fogok benyújtani. Mert már unom, hogy ti is így hívtok. Elismerem, hogy keverék kutya vagyok, de nem vagyok korcs. Csak azt tudnám, hogy hol intézik?

MACSEK: Hol, hol? Tomi apja ragasztotta rád ezt a találó nevet.

KORCS: Fejezd be, mert körbekergetlek a szobában!

MACSEK: Csináld csak. Felugrom a szekrény tetejére, és onnét röhögök rajtad.

BABU: Korcs... azaz lakótársam, milyen nevet szeretnél?

KORCS: Hát... Gondoltam a Selyemszőrűre.

MACSEK: Nem jó, nagyon kopott a bundád.

KORCS: Eszembe jutott az is, hogy: Paripa, merthogy olyan kecsesen tudok vágtatni.

(Imitálja)

MACSEK: Kecsesen? Ne röhögtesse. Úgy futsz, mint aki rozsdás szegbe lépett.

TOMI: *(Belép)* Megjöttem. *(Ledobja a táskáját)* Történt valami?

MACSEK: Semmi.

KORCS: Járt itt a madárijesztő.

TOMI: Mit akart?

KORCS: A hóembert kereste, de mondtuk neki, hogy nem kell zavarni.

TOMI: Őt is megkérdeztétek?

MACSEK: Meg hát. Nem akart vele találkozni.

TOMI: Ezt tisztázni kell.

KORCS: Fel ne nyisd! Sokáig nyitva volt, mert a hóember fulladozott, elfogyott a levegője, és kinyitotta a ládát.

BABU: Hazudik.

MACSEK: Akkor meg olvadni kezdett a ládában a jég.

KORCS: Ezért aztán hosszú időre bezárkózott.

BABU: Hazudnak.

TOMI: Hazudnak? Hát akkor mi az igazság?

BABU: Tegnap kihúzták a villany dugóját, hogy elolvadjon a hóember.

MACSEK: Hazudik.

TOMI: Ki tette?

BABU: Ki? Ez a szeméttelapi kóbor macska.

TOMI: *(Odarohan a ládához, felnyitja)* Sunyi népség! Megöltétek.

MACSEK: Megöltük? A hóemberek egy télre születnek, aztán szépen, lassan elolvadnak.

TOMI: Nekünk még soha nem volt ilyen aranyos hóemberünk. Szerettem volna átmenteni a jövő télre.

KORCS: Lesz helyette más. Nagyobb, szebb és okosabb.

TOMI: De én őt szerettem meg!

BABU: Én is megkedveltem.

MACSEK: Kuss! Veled még számolunk, mert beárultál bennünket.

TOMI: Nem szúrtok ki velem. *(Kirohan, és egy ballonnal, tölcsérrrel, csészével tér vissza. Behajol a ládába és meri az üvegbe a hólét)*

KORCS: *(Odamegy Tomihoz)* Mit csinálsz?

TOMI: Összeszedem a hóembert.

KORCS: Aztán lehúzod a WC-ben?

TOMI: Nem.

KORCS: Temetést akarsz rendezni?

TOMI: Gyilkosok vagytok, veletek nem tárgyalok.

KORCS: Vagytok? Semmi közöm ehhez a tragédiához.

MACSEK: Tragédia? Ő beszélt rá, hogy rántsam ki a dugót a konnektorból.

BABU: Hazudik.

MACSEK: *(Odasziszeg Babunak)* Kussolj, mert széttéplek.

KORCS: *(Felemeli hangját)* Macsek, hogy én tettem volna? Ne hazudj.

TOMI: Elég! Ha megjön, megbeszélem apával, hogy dobjon ki benneteket. Aztán mehetek ahova akartok. *(Befejezi a hólé merését, lezárja a ballont, indul a konyha felé)*

ANYA: *(Belép)* Kisfiam, mit csinálsz?

TOMI: Felmertem a hóembert.

ANYA: Miről beszélsz?

TOMI: Bevallom neked, hogy én a hóembert eldugtam az olvadás elől a hűtőládába.

ANYA: De hát miért?

TOMI: Mert nem akartam, hogy meghaljon.

ANYA: Jaj, kisfiam ez...

TOMI: Tudom anya. De én megszerettem, és a madárijesztő is.

ANYA: Hogy jön ide a madárijesztő?

TOMI: Hosszú.

ANYA: Várj csak, elromlott a hűtőláda?

TOMI: Á, dehogy. Macsek kihúzta a villanykábel.

ANYA: Kisfiam, olyan furcsákat beszélsz. Egy macska hogy tudná kihúzni a...

BABU: Anya, ez kihúzta.

ANYA: Mit akarsz ezzel a ballon vízzel csinálni?

TOMI: Jövő télen visszahozom a hóembert.

ANYA: Kisfiam, jól vagy? *(Kezét a fia homlokára teszi)* Egy kicsit meleg a homlokod.

TOMI: Nem vagyok lázas, és bolond sem. Anya, hallgass meg.

ANYA: Tessék, hallgatlak.

TOMI: Fizikából tanultuk, hogy a sípályákon hóágyúval készítenek havat, úgy, hogy magasyomású géppel felporlasztják a vizet a mínusz

5-10 fokos levegőbe, amely lehullva hóvá válik. Így fogom ezt a vizet hóvá változtatni, és ebből megmintázom a régi hóembert.

ANYA: És mivel fogod fellőni a levegőbe a vizet?

TOMI: Apa permetezőgéppel.

ANYA: Kisfiam. Lenyűgöztél. Te ennyire megszeretted a fizikát?

TOMI: Imádom. Azt hiszem fizikus leszek.

ANYA: Na, jól van. Az üvegre ráírjuk, hogy hóember, és a kamrában átnyaraltatjuk.

TOMI: *(Közel lép anyjához)* Anya, jól dugjuk el az üveget, mert Korcs és Macsek utálják a hóembert, ők olvasztották fel... ha hozzáférnek, lehúzzák a klotyón.

ANYA: Jól van, gyere, eldugjuk. *(Megsimogatja fia fejét. Kimennek)*

MACSEK: Itt mindenki megőrült?

KORCS: Csak te. Minek kellett felolvasztani azt a szerencsétlent? Nem zavart bennünket, ott kuksolt volna a ládában. Télen meg kirakták volna az udvarra.

BABU: Nekem is hiányzik, már kezdtem megkedvelni.

MACSEK: Lopjuk el az üveget, és öntsük ki. Aztán pisiljünk bele, hadd csináljon a kölyök abból hóembert.

KORCS: Meg ne próbáld!

BABU: Én sem akarom.

MACSEK: Ne izguljatok. Jövőre úgyis visszajön, aztán majd szeretgethetitek...

Gyerekek, én úgy fognék végre egy jó kövér egetet! Micsoda egy hely, itt már az sincs.

Vége